

På landbrugsområdet er der tale om en reform omfattende de tre store hovedsektorer: korn, oksekød og mælk. Der er tale om en større markedsorientering i landbrugspolitikken. Herudover medfører landbrugsreformen bl.a., at der knyttes miljøkrav til de direkte støtteordninger og en række horisontale bestemmelser vedr. den nye landdistriktspolitik og en reform af vinområdet.

På strukturfondsområdet er der tale om en målretning og koncentration af indsatsen i forhold til tidligere. En solidarisk reduktion af støtten, som bl.a. betyder, at nogle af de relativt bedre stillede regioner – herunder i Danmark – mister deres støtteberettigelse til fordel for de nye EU-medlemslande.

Dagsorden 2000 indebærer, at der i perioden 2000-2006 afsættes i alt 78 mia. euro i støtte til kandidatlandene. Forliget betyder en fordobling af før-tiltrædelsesbistanden i forhold til den Phare-bistand, som kandidatlandene hidtil har modtaget. Samtidig blev det vedtaget, at bistanden skal fordeles efter kriterier, der tager hensyn til de lande, der har størst behov.

De væsentligste ændringer i finansieringssystemet aftalt i forbindelse med Dagsorden 2000 er:

- a) At momsloftet nedsættes til 0,75% af momsbergningsgrundlaget i 2002 og yderligere til 0,5% i 2004. BNI-bidraget vil blive forøget tilsvarende for at sikre den nødvendige finansiering. Dermed øges den direkte sammenhæng mellem landenes betalingsevne og deres bidrag til EU's budget.
- b) At medlemslandene kan tilbageholde 25% af landbrugsimportafgifterne og toldindtægterne til dækning af opkrævningsomkostningerne mod tidligere 10%.
- c) At Storbritanniens rabatordning ændres således, at de fordele Storbritannien opnår ved indførelsen af større finansiering via BNI-beregninger vil blive udlignet. Det samme gælder for de beregningstekniske fordele i forbindelse med optagelsen af nye medlemslandene.
- d) Finansieringen af Storbritanniens rabatordning vil blive ændret således, at Tyskland, Sverige, Holland og Østrig kun vil skulle betale 25% af deres normale andel af finansieringen af rabatordningen. For Tyskland betyder dette, at det nedslag, de hidtil har fået i finansieringen af Storbritanniens rabat forhøjes fra 33% til 75%. For de øvrige 3 lande er nedslaget i finansieringsandelen et nyt tiltag. Denne begrænsede omlægning skal ses i lyset af, at Tyskland, Holland, Østrig og Sverige havde ønsket en ny generel rabatordning, som skulle træde i kraft, når et lands nettobidrag

oversteg en bestemt andel af det pågældende lands BNI.

På basis af Kommissionens forslag af 14. juli 1999 vedtog Rådet den 29. september 2000 afgørelsen om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter. Folketingets Europaudvalg er løbende blevet holdt underrettet om sagen.

4. Ny rådsafgørelse

Retligt har rådsafgørelsen af 29. september 2000 samme karakter som rådsafgørelsen af 31. oktober 1994, som den træder i stedet for.

Rådsafgørelsen fastslår (art. 1), at der tillægges Fællesskaberne egne indtægter, som skal sikre finansieringen af Den Europæiske Unions budget. Den Europæiske Unions budget finansieres uanset andre indtægter fuldt ud af Fællesskabernes egne indtægter.

Rådsafgørelsen viderefører (art. 2), at Fællesskabernes egne indtægter udgøres af landbrugsimportafgifter inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, told i henhold til den fælles toldtarif samt told af de produkter, der henhører under traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålselskab, momsbidrag i henhold til det ensartede beregningsgrundlag samt bidrag fra medlemsstaterne i henhold til deres andel af Fællesskabets samlede BNI.

Det fastslås, at grundlaget for momsbidraget nedsættes til 0,75% af momsbergningsgrundlaget i 2002 og yderligere til 0,5% i 2004. Medlemsstaterne kan tilbageholde 25% af de toldindtægter og landbrugsimportafgifter (de såkaldte traditionelle egne indtægter), som opkræves på vegne af Den Europæiske Union, mod tidligere 10%. Det fastslås endvidere, at BNI opgøres ved anvendelse af ENS 95 i henhold til forordning (EF) nr. 2223 (96).

Rådsafgørelsen viderefører (art. 3) loftet for Fællesskabernes egne indtægter på 1,27% af medlemsstaternes BNI med hensyn til betalingsbevillinger (bevillinger, der fastlægger en øvre grænse for de betalinger, der kan gennemføres i det pågældende budgetår). Endvidere fastslås det, at forpligtelsesbevillingerne (bevillinger, der fastlægger en øvre grænse for de forpligtelser, der kan indgås i et budgetår, og som indebærer udbetalinger i det pågældende og følgende budgetår) ikke må overstige 1,335% af medlemsstaternes BNI.

Rådsafgørelsen fastlægger (art. 4 og 5) de grundlæggende principper for beregning og finansiering af den britiske kompensationsordning. Rådsafgørelsen tager således højde for de fordele, som Storbritannien vil få som følge af de i artikel 3 omtalte ændringer, ligesom der ændres i finansieringsordningen således at